

SCHEIDSGERECHT GEZONDHEIDSZORG

Arbitraal vonnis van 28 mei 2014

Kenmerk: 14/03 en 14/06

Het Scheidsgerecht, samengesteld als volgt:
mr. R.J.B. Boonekamp, wonende te Arnhem, voorzitter,
dr. H.P. Sleeboom, wonende te Den Haag,
R.A. Thieme Groen, wonende te Hattem,
bijgestaan door mr. J.A.I. Wendt, griffier,
heeft het navolgende vonnis gewezen

in de zaak met nummer 14/03 van:

C.,
wonende te Z.,
eiser,
gemachtigde: mr. A. Heijder,

tegen:

de stichting A.,
gevestigd te Z.,
verweerster,
gemachtigde: mr. T.A.M. van den Ende,

en in de zaak met nummer 14/06 van

C.,
wonende te Z.,
eiser,
gemachtigde: mr. A. Heijder,

tegen:

de stichting B.,
gevestigd te Y.,
verweerster,
gemachtigde: mr. T.A.M. van den Ende.

Verweersters zullen hierna gezamenlijk aangeduid worden als de stichtingen en afzonderlijk als stichting A (A.) en stichting B (B.).

1. De procedure

- 1.1 Eiser heeft met een brief van 14 januari 2014 deze procedures aanhangig gemaakt. Met een memorie van eis van 14 februari 2014 heeft hij het Scheidsgerecht verzocht om bij arbitraal vonnis de opzeggingen van de toelatingsovereenkomsten te vernietigen, dan wel bij handhaving daarvan aan eiser een vergoeding toe te kennen van € 900.000,-, dan wel een door het Scheidsgerecht nader vast te stellen vergoeding, met (hoofdelijke) veroordeling van de stichtingen tot betaling van die vergoeding en met veroordeling van de stichtingen tot betaling van de kosten van deze procedure, de kosten van rechtsbijstand daaronder begrepen.

Bij de memorie van eis zijn producties gevoegd (genummerd 1 – 16).

- 1.2 De stichtingen hebben bij memorie van antwoord van 1 april 2014 geconcludeerd tot afwijzing van de vorderingen van eiser met veroordeling van eiser in de kosten van deze procedures, de volledige kosten van rechtsbijstand daaronder begrepen.

Bij de memorie van antwoord zijn producties gevoegd (genummerd 1 – 41).

- 1.3 Bij brief van 6 mei 2014, heeft de gemachtigde van eiser een aantal nadere producties ingezonden (genummerd 1 – 5).

- 1.4 De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden te Utrecht op 14 mei 2014. Eiser is verschenen in persoon bijgestaan door zijn gemachtigde en vergezeld door zijn echtgenote.

Aan de zijde van het door stichting A in stand gehouden D. (hierna: D.) waren aanwezig de heer E., voorzitter directie, de heer F. (lid maatschap cardiologie D., hierna: F.), de heer G. (lid van het stafbestuur D.) en de heer H. (lid maatschap cardiologie D., hierna: H.).

Aan de zijde van het door stichting B in stand gehouden B. (hierna: B.) waren aanwezig de heer I., voorzitter raad van bestuur, mevrouw J., voorzitter Medische staf B., mevrouw K., secretaris Raad van Bestuur B., de heer L., voorzitter maatschap cardiologie B., hierna: L.) en de heer M. (interventiecardioloog, lid maatschap cardiologie B., hierna: M.).

De aan de zijde van de stichtingen verschenen personen werden gezamenlijk bijgestaan door de gemachtigde van de stichtingen en vergezeld door N., voorzitter van de visitatiecommissie Nederlandse Vereniging voor Cardiologie.

2. De samenvatting van het geschil

2.1 Eiser is sinds 2009 opgenomen in de maatschap cardiologie D. voor 0,9 fte. Eiser is in het D. als cardioloog werkzaam op grond van een toelatingsovereenkomst met stichting A. In samenwerking tussen de stichtingen en de maatschappen cardiologie D. en B. wordt in het B. een hartcentrum voor interventiecardiologie in stand gehouden waar onder andere dotterbehandelingen plaatsvinden. Tussen deze partijen is daartoe een samenwerkingsovereenkomst gesloten, gedateerd 23 september 2009. Eiser is voor de helft van zijn tijd als interventiecardioloog in het hartcentrum gaan werken. Hij heeft daartoe een toelatingsovereenkomst gesloten met stichting B. Eiser is geen lid van de maatschap cardiologie B., maar volgens de samenwerkingsovereenkomst wel buitengewoon lid van de medische staf B.. Binnen het hartcentrum waren tot eind 2012 in totaal vier interventiecardiologen werkzaam, te weten naast eiser (in de stukken ook wel aangeduid als C.), M. (in de stukken ook wel aangeduid als M.), de heer O. (hierna O., in de stukken ook wel aangeduid als O.) en de heer P. (in de stukken ook wel aangeduid als P.). De drie laatstgenoemden zijn lid van de maatschap cardiologie B.. Bij gelijklopende brieven van 30 december 2013 hebben de beide stichtingen de toelatingsovereenkomsten met eiser opgezegd met inachtneming van een opzegtermijn van 6 maanden. Daaraan ging onder meer het volgende vooraf.

2.2 In een vacatureadvertentie van stichting A uit 2009 staat onder meer het volgende:

'het D. zoekt een interventiecardioloog voor de verdere professionalisering van zorg

(...)

Wegens een intensieve samenwerking tussen de maatschappen cardiologie van het D. in Z. en het B. in Y. is in 2008 een start gemaakt met PCI-procedures op de locatie Y..

(...)

Wij vragen:

(...)

Een proactieve bijdrage aan de oprichting van een volwaardig PCI-centrum met 24/7 service en off-site chirurgie en aan de uitbreiding van de samenwerking tussen de twee maatschappen cardiologie.'

2.3 In een 'Verslag overleg PCI groep B./D. dinsdag 15 februari 2011' is onder meer het volgende opgenomen:

'Afwezig: [eiser] (CTO congres NY)

(...)

L. [hetgeen staat voor L., SGZ] vertelt dat hij vandaag ook aanwezig is bij deze bespreking gezien de recente complicaties van O.. Als voorzitter van de maatschap legt L. uit dat de gehele maatschap verantwoordelijk en aansprakelijk is voor dit soort complicaties. (...) Is er een structureel probleem? (...)

(...)

Uiteraard horen complicaties bij een PCI procedure. Wel is het goed complicaties te bespreken met als doel om de kwaliteit van patientenzorg te verbeteren.

3 complicaties worden doorgenomen met O. in bijzijn van L..'

- 2.4 In een 'Verslag overleg PCI groep B./D. dinsdag 14 februari 2012' staat onder meer het volgende:

'Aanwezig: M., P., O., [eiser]

(...)

Door de maatschap is een wrijving geconstateerd tussen O.-C.. Aangezien de interventiecardiologie de sleutel is voor de samenwerking met Z. is het van belang dat de onderlinge sfeer tussen de interventiecardiologen goed is. Er heeft een inventarisatie plaatsgevonden bij C. en O. of zij zelf ook deze wrijving constateren. Beide geven aan deze wrijving wel te voelen.'

- 2.5 Een 'Verslag vergadering interventiecardiologen B./D. gehouden op 24 april 2012' bevat onder meer het volgende:

'[eiser] geeft aan op deze manier niet meer te kunnen samenwerken met O.. (...)

Volgens [eiser] komt patiënt veiligheid ook door dit soort acties in gevaar (...). (...)

O. geeft excuses aan [eiser] maar verwacht wel dat [eiser] zich houdt aan de gemaakte afspraken volgens de notulen. [Eiser] ziet notulen niet als juridisch oordeel maar eerder als leidraad.'

- 2.6 Op 30 juni 2012 stuurde eiser een e-mail aan de interventiecardiologen (M., O. en P.) met c.c. aan L. en F. (destijds voorzitter van de maatschap cardiologie D.) met daarin onder meer het volgende:

'Gezien regelmatig tegen werking / sabotage van O. [O., SGZ] denk ik verder samenwerking niet veel zin heeft. (...) ben ik zeer aan twifelen over onze samenwerking als het D. met het B.. Als interventiecardioloog met eigen patiënten kan ik ook een bepaalde dag delen in Q. of R. dotteren.'

- 2.7 Op dezelfde dag (30 juni 2012) heeft M. hierop gereageerd met een e-mail waarin onder meer staat:

'Laten we een en ander volgende week rustig bespreken. Niemand van ons (en ook O. niet) is er bij gebaat om jou tegen te werken. Wij zien jou als een van ons team en hopen dat dit zo blijft'

- 2.8 Op de voorgaande e-mail reageerde eiser (eveneens op 30 juni 2012) in een e-mail aan M. met c.c. aan de interventiecardiologen, L. en tevens de leden van de maatschap cardiologie D. onder meer als volgt:

'2. Ik twijfel inderdaad over onze samenwerking en vooral onze voordelen als het D..

3. *Tot nu toe merk ik ook werk terrein anders. Vooral na incidente van O. is het duidelijk zo is dat zelfs de personeel non-verbaal maakt duidelijk dat ik geen zeggenschap heb.*
4. *Of ik in andere kliniek ga werken, in eerste instantie is volledig mijn eigen keuze en beslissing. Uiteraard heeft mijn maatschap hier duidelijke invloed over.*
5. *Over gemaakte afspraken over indeling van publicatie wil ik absoluut nieuwe indeling.'*

2.9 Een 'Verslag interventie overleg 13-7-2012' bevat onder meer het volgende:

'Aanwezig: M., O., [eiser], P.

(...)

[Eiser] vermeldt dat O. deze promotie nooit met hem persoonlijk heeft besproken en pleit voor een eerlijke verdeling van alle projecten tussen C.-O.-P. en M.. [Eiser] zou geen moeite hebben indien een andere persoon uit de groep als 2^e zou promoveren. Voor het gevoel van [eiser] is er een persoonlijk conflict tussen O. en [eiser]. [Eiser] geeft aan totaal geen vertrouwen te hebben in O. gezien voorgaande gebeurtenissen. Dit conflict bestaat eigenlijk al van het begin af aan en is in de loop der tijd alleen maar verslechterd. De verdeling van promoties is slechts 1 kwestie (denk ook aan problemen betreffende materialen, samenwerking op werkvloer cathlab, contacten industrie, congres-, roosterplanning, patiëntenzorg, etc.). [Eiser] geeft aan zich niet te schikken in het door M./P. (met steun van de maatschap B.) voorgestelde traject ten dienste van de promotie van O..'

2.10 Op 23 augustus 2012 heeft een overleg plaatsgevonden van de maatschap cardiologie D. in aanwezigheid van L.. De samenvatting van de notulen van dit overleg bevat onder meer het volgende:

'Het probleem is een breder probleem dan alleen een relationeel of communicatieprobleem tussen twee interventiecardiologen. [Eiser] heeft het vertrouwen uitgesproken in de kunde van O. als dotteraar en kan samenwerken met O. in kwaliteitszin. In medische zin zijn het volwaardige partners.

[Eiser] is het zeer oneens met het feit dat directies zijn geïnformeerd. Hij is het oneens met het overhandigen van een brief (hij is hierin overruled door zijn maatschap).

[Eiser] heeft een heel groot wantrouwen over de besluitvormingsprocessen in de interventiegroep en het overrulen van genomen besluiten door de maatschapsvergadering in Y. Aan deze communicatie en organisatie gaan we werken. Deze zaken zijn door ons opgepikt en worden op korte termijn door ons aangepakt Wij moeten niet meer te afwachtend zijn. Wij zijn bereid om hier aan te werken. Aan [eiser] wordt gevraagd hierin vertrouwen te hebben.'

- 2.11 Na genoemd overleg hebben de voorzitters van de beide maatschappen bij brief van 23 april 2013 met als onderwerp 'problematiek samenwerking interventiecardiologen Hartcentrum' onder andere het volgende aan de directies van de beide ziekenhuizen bericht:

'Middels dit schrijven willen de samenwerkende maatschappen Cardiologie te Z. en Y. U melding doen van een, door de betrokkenen en door de maatschapsleden, geconstateerd probleem in de samenwerking tussen de interventiecardiologen. Samenwerkingsproblemen concentreren zich op het besluitvormingsproces en de nakoming van afspraken.

Samenwerkende leden van de beide maatschappen zijn intensief met betrokkenen bezig een eind aan de problemen te realiseren. Vanzelfsprekend zullen wij U nauwgezet op de hoogte der resultaten houden en vertrouwen wij tevens - indien nodig- op Uw welwillende steun en medewerking.'

- 2.12 Op 22 oktober 2012 stuurden beide voorzitters van de maatschappen opnieuw een brief (met als onderwerp 'Samenwerking cardiologie') aan de directies van beide ziekenhuizen met daarin het volgende:

'Middels dit schrijven, en in aansluiting op eerdere berichtgeving van 23- 8-2012, willen wij u namens beide voltallige maatschappen cardiologie officieel verzoeken een onafhankelijke persoon aan te stellen, met natuurlijk gezag, die als "verkenner" een inventarisatie zou moeten maken van gerezen samenwerkingsproblemen in de cardiologiegroep in het hartcentrum Z.- Y..

Borging van patiëntveiligheid, en van de samenwerking tussen de beide maatschappen, ook in de toekomst, is hierbij leidend.

Vanzelfsprekend zullen wij alle voorhanden documentatie, inclusief een door beide voltallige maatschappen geaccordeerd plan van aanpak, zie bijlage, aan de "verkenner" ter hand stellen. Uiteraard staat het betrokken persoon vrij naar eigen inzicht gesprekken met alle betrokkenen te voeren.

Of uiteindelijk te geven adviezen aansluiten op het bijgevoegd plan van aanpak of dat er bredere interventie noodzakelijk is laten we over aan het oordeel van de voornoemde deskundige.

Alle cardiologen hebben zich bereid verklaard volledig mee te werken. Wij zouden een tijdspad van 4 weken willen voorstellen en op een zo kort mogelijke termijn willen beginnen.

We willen bij deze voorstellen de kosten gelijkelijk te verdelen tussen maatschappen en ziekenhuizen.'

- 2.13 Naar aanleiding van de brief van 22 oktober 2012 hebben de raden van bestuur van de stichtingen en de voorzitters van de beide maatschappen opdracht gegeven aan S. (hierna: S.) tot het doen van een verkennend onderzoek naar de

problemen in het hartcentrum en daarover rapport uit te brengen. Terwijl dat onderzoek liep zijn er tijdens een congres sterke aanwijzingen gekomen dat O. een onevenredig groot aantal complicaties had. Daarop heeft de maatschap cardiologie B. een vergelijkend onderzoek gedaan naar het aantal complicaties van de verschillende interventiecardiologen die in het hartcentrum werkten. Dat onderzoek wees uit dat het aantal complicaties bij O. vele malen hoger was dan bij de anderen. In overleg met zijn maatschap is O. eind 2012 met zijn werkzaamheden als interventiecardioloog en dotteraar gestopt.

- 2.14 In maart 2013 is het rapport van S. getiteld 'Verkenningsoopdracht samenwerkingsproblematiek hartcentrum, Analyse, conclusies en aanbevelingen' (hierna: het rapport S.) uitgebracht. In dat rapport is een groot aantal aanbevelingen geformuleerd gericht aan de beide maatschappen als geheel en een aantal voorwaarden aan zowel alle leden van de beide maatschappen als de leden van de groep interventiecardiologen in het bijzonder (inclusief O.) om de samenwerking in het hartcentrum te verbeteren.

In de conclusies van het rapport staat onder meer het volgende:

'4.3.3 Persoonlijkheden en relaties binnen het hartcentrum

Op de vraag van V. (verkenner=S.; Scheidsgerecht) aan respondenten (interventie cardiologen en andere cardiologen) wat volgens hun de kern is van de problematiek werden in de antwoorden altijd de persoonlijkheden en relaties binnen het hartcentrum genoemd. Daarom kiest V. ervoor om} alvorens tot conclusies te komen aan het eind van deze paragraaf, eerst het beeld te beschrijven dat ontstaan is in de gevoerde gesprekken is over de persoonlijkheden en relaties binnen het hartcentrum.

V. schetst hier het beeld dat door respondenten gegeven is, niet haar eigen mening.

M.

M. wordt door alle respondenten geroemd als een zeer aimabele, gerespecteerde collega, die een aantal zelfs tot rolmodel dient. Hij heeft zijn hele carrière in het teken van zijn droom gezet: het hartcentrum in het B.. Hij is daar gedurende tientallen jaren heel ver in gegaan en heeft daartoe in meerdere ziekenhuizen in X. gewerkt, het hartcentrum in W. opgezet en de landelijke lobby aangegaan voor het B.. M. is zeer sociaal, uiterst correct, zorgvuldig en houdt niet van conflicten. Hij is een goede interventiecardioloog en een bruggenbouwer. Hij gaat uit van vertrouwen en heeft om te voorkomen dat Z. zich achtergesteld zou voelen [eiser] vanaf het begin 2 dagen per week de interventiekamer 2 gegeven. Hij is voorstander van verregaande samenwerking en zelfs uiteindelijk fusie met D..

M. heeft in de ogen van nagenoeg alle respondenten te laat geanticipeerd op de complicaties van O.. Dit kwam mogelijk door de toenemende last die hij ervoer van de - in zijn ogen- niet professionele wijze van communiceren van [eiser] in diverse situaties. Het conflict tussen [eiser] en O. kon in zijn ogen een bedreiging

vormen voor het voortbestaan van het hartcentrum. Hij zag daarbij de communicatie van [eiser] als de grootste bedreiging.

In de steeds verslechterende relatie tussen O. en [eiser] heeft hij zich volgens respondenten achter O. opgesteld, in plaats van daarin onafhankelijk te blijven. M. wilde eerst de communicatieproblemen met [eiser] oplossen en daarna aan de slag met de complicaties van O.. Terwijl die complicaties en het gedrag van O. richting [eiser] in hoge mate bijdroegen aan het onvoorspelbare communicatie gedrag van [eiser]. En andersom dacht M. dat de toename van complicaties en onzekerheid bij O. kwamen door het gedrag van [eiser].

Bij [eiser] groeide de mening dat M. de organisatie en het voortbestaan van het hartcentrum vooropstelde boven de patiënt veiligheid. De communicatie tussen M. en [eiser] leek in de 'bovenstroom' op orde; echter in de 'onderstroom' speelde van alles dat niet uitgesproken werd. [Eiser] bleef zich 'gast'dotteraar' voelen in plaats van volwaardig lid van het hartcentrum en M. beschouwde [eiser] op den duur meer als een verdeler, in plaats van een verbinder.

(...)

[Eiser]

[Eiser] is volgens de respondenten een uitstekend vakman, een gezellige collega, Hij is goed te verstaan voor zowel collega's, als patiënten; maar zijn schriftelijke uitdrukkingsvaardigheid laat nog te wensen over. Niet zozeer in medisch opzicht, maar in communicatie met collega's over niet medisch inhoudelijke zaken.

[Eiser] houdt volgens respondenten van professionele autonomie, uitdaging, vernieuwing en risico's. Hij kan goed met stress omgaan inzake acute patiëntenzorg. Volgens verpleging en arts onderzoeker blijft hij uiterst rustig in kritieke situaties. Hij is trots op zichzelf en wat hij bereikt heeft.

Wanneer [eiser] stress ervaart als hij in een gesprek geconfronteerd wordt met zichzelf of bevraagd wordt over een situatie kan hij volgens sommige respondenten nerveus reageren. Hij voert dan telkens verdedigende argumenten aan. [Eiser] geeft zelf aan dat zijn zwakke plek is dat hij niet tegen onrecht kan. Hij is dan inwendig boos sluit zichzelf af want wil geen (in zijn ogen) zinloze discussie aangaan.

Volgens [eiser] is het enige echte probleem binnen het hartcentrum het disfunctioneren van O., waarop onvoldoende is geanticipeerd en dat bewust onder tafel is geveegd door M. en de maatschap cardiologie B.. Dit gaat tegen het patiënten belang in en volgens hem heeft dit geresulteerd in enkele zeer ernstige complicaties. [Eiser] is van mening dat deze complicaties tot de bodem moeten worden onderzocht.

[Eiser] vindt het onterecht wanneer de problematiek wordt ingekaderd naar een probleem tussen O. en hemzelf. [Eiser] geeft aan veel meer een probleem met de hele maatschap in B. te hebben en in het bijzonder met een aantal personen daarbinnen, zoals bijvoorbeeld MK en EB. [Eiser] is van mening dat de maatschap bij herhaling gemaakte afspraken terugdraait. Dit is de belangrijkste trigger geweest voor [eiser] om 'heftige' mails te versturen.

V. heeft van respondenten begrepen dat [eiser] direct een verdedigingsmuur opwerpt op het moment dat zijn eigen functioneren, in organisatorisch of

communicatief opzicht aan kritiek onderhavig is. Of deze kritiek terecht is of onterecht, hij zal direct alles doen om zichzelf vrij te pleiten, Hij is daar volgens respondenten ook slim en handig in. Het lijkt of hij zich niet kan of wil verplaatsen in het standpunt van de andere partij en dan lijkt het alsof hij niet luistert. Het is dan per definitie een (verdedigingsgevecht en geen dialoog. Hij denkt al snel dat iets als een complot is opgezet.

Door onder andere het incident met de CCU verpleegkundige, de mails van [eiser] met dreiging om 'patiënten mee te nemen naar andere dottercentra' en de mondelinge Insinuaties om 'juridische stappen' te gaan ondernemen hebben sommige cardiologen richting V. geuit dat ze bang zijn voor volgende impulsieve acties van [eiser]. Zij vinden dit niet getuigen van medische professionaliteit.

(...)

O.

O. is volgens respondenten een punctuele man, die afspraken zeer serieus neemt. Hij heeft zich altijd enorm ingezet voor het hartcentrum. Collega's vinden hem aardig, maar afstandelijk en gesloten, hij heeft eigenlijk geen maatjes binnen de maatschap. Wanneer er ernstige calamiteiten met patiënten zijn opgetreden is emotioneel niets te merken aan O.. Dat vinden sommige van de respondenten vreemd.

Zijn taalgebruik is volgens respondenten niet sterk, vaak is hij moeilijk te verstaan. Patiënten ondervinden daar wel eens last van. O. heeft moeite met stressvolle situaties op het cathlab en is als dotteraar onlangs op non-actief gezet door de eigen maatschap wegens teveel complicaties.'

De voorwaarden gericht aan M. luiden als volgt:

- '- Ben bereid om een streep te zetten achter deze periode en pro-actief als hoofd cathlab te werken aan de realisatie van de (nog te ontwikkelen) collectieve ambitie en te sturen op uitkomsten van zorg in goede samenwerking met de collega interventie cardiologen*
- Ben bereid tot herstelgesprekken met [eiser]*
- Ga zelf de komende tijd actief tijd steken in bruggenbouwen richting Z., pak dat op samen met [eiser] en zo nodig in afstemming met voorzitters van beide maatschappen.'*

De voorwaarden gericht aan eiser luiden als volgt:

- '- Ben bereid om een persoonlijk coaching traject in te gaan om:
 - o de eigen blinde vlekken aangaande collegiale, professionele (meta) communicatie en 'bruggenbouwen' te ontdekken
 - o te leren vertrouwen in plaats van te denken in complot theorieën.
 - o je impulsieve reacties bij vermeend onrecht onder controle te krijgen
- Ben bereid tot formele mediation gesprekken met O.
- Kies een vertrouwenspersoon binnen het B. die te raadplegen is bij lastige situaties en die als mentor dichter op de werkvloer staat dan de persoonlijke coach
- Ben bereid tot structurele evaluatie op dit vlak met beide maatschapsvoorzitters
- Ben bereid om ondersteund te worden (b.v. door T.) in de organisatie van afspraken en planning van extra werkzaamheden in zowel Z., als in B.'

2.15 In een brief van 12 april 2013 van beide maatschappen gezamenlijk aan de directies van beide ziekenhuizen is onder meer opgenomen:

'De maatschappen cardiologie delen Uw constatering dat het een zorgvuldige rapportage betreft. Zij onderschrijven dat een goede en slagvaardige onderlinge communicatie noodzakelijk is voor een veilige patiëntenzorg. Daarom is in beide maatschappen besloten, ook na lezing van het commentaar van betrokkenen, onverkort vast te houden aan alle in het rapport genoemde aanbevelingen aan zowel maatschappen als aan individuele cardiologen (...).

In de uitwerking houdt dat het volgende in:

(...)

2. *Aanstelling van een persoonlijke coach voor [eiser] met aandacht voor communicatieve vaardigheden binnen een collegiaal team.*
 - *Tevoren wordt met deze coach het gewenste resultaat van coaching geformuleerd, deze coach zal daar waar nodig ook contact hebben met andere cardiologen*
 - *Aanstelling van een mentor voor [eiser] in de maatschap B.*
 - *Werkafspraken coördinatiefunctie voor B. T. voor [eiser]*
 - *Aanstelling van een mediator tussen [eiser] en O..*
 - *Herstelgesprekken met [eiser], in aanwezigheid van een maat uit het D., en de cardiologen B.*
3. *Voortzetting van de reeds ingezette persoonlijke coaching voor O..'*

- 2.16 Op 16 april 2013 stuurde eiser een brief aan de directies van de beide ziekenhuizen waarin hij onder meer bekend maakte dat hij de brief van de beide maatschappen niet kon ondertekenen omdat hij anders zichzelf en zijn eed als medisch specialist zou verloochenen. Ter toelichting stelde hij onder meer het volgende:

'Deze ernstige complicaties en gevaren voor de patiëntenzorg heb ik meerdere malen binnen het interventieteam en de maatschap aangekaart. (...) Om de patiëntenzorg niet verder in gevaar te brengen heb ik een zeer scherpe mail aan beide maatschappen gestuurd en de noodklok geluid. Pas toen is op mijn aandringen een intern onderzoek verricht naar de complicaties per interventiecardioloog. (...) Vanaf dat moment had ik ineens een communicatieprobleem (...) met collega's die ik zelden zie en spreek. (...) Naar mijn mening en zoals ik ook voorafgaand aan het onderzoek duidelijk heb aangegeven, gaat het om het kwaliteitsaspect binnen het interventieteam en een transparante patiëntenzorg.

Er is onvoldoende transparantie en er heerst een doofpotcultuur waardoor de patiëntveiligheid naar mijn mening ernstig in het geding is. (...) Deze situatie reduceren naar een communicatie probleem zal de patiëntenzorg in gevaar blijven brengen, en zullen eventuele problemen in de toekomst weer met de mantel de liefde bedekt worden!'

- 2.17 In reactie op de brief van eiser schreef de raad van bestuur van het B. aan eiser een brief op 26 april 2013 met daarin het volgende:

'Wij ontvingen van u een brief gedateerd 16 april 2013. Kern van uw boodschap is dat de kwaliteit van zorg van het interventiecentrum van Cardiologie niet op orde is. Effect van de brief is dat uw collega-interventiecardiologen op dit moment geen vertrouwen hebben in de samenwerking met u.

Daarmee is de patiëntveiligheid in het geding en dat nemen wij als Raad van Bestuur heel serieus.

Op donderdagavond 25 april jl. voerden wij – in aanwezigheid van mevrouw U. (A.) en de heren V., F. (A.) en L. met u een gesprek. Korte samenvatting van uw betoog is dat we de brief anders zouden moeten lezen dan er staat. Daar waar u in de tegenwoordige tijd schrijft, zouden we het moeten lezen in de verleden tijd. Namelijk de periode van voor oktober 2012.

Op basis van uw reactie hebben we ons beraden en komen tot de volgende conclusie:

Wij weten niet zeker of u nu wel of niet doelt op de situatie in het verleden of over de huidige situatie. Wat wel zeker is dat wij constateren is als gevolg van uw brief er nu een samenwerkingsprobleem is.

Dit brengt ons – in het belang van de patiëntveiligheid tot de volgende maatregelen:

- a) *Onderzoek inhoud medische kwaliteit*
Op korte termijn zullen we extern deskundigheid inroepen om, in opdracht van de Raad van Bestuur, een onderzoek te doen naar de huidige mate van kwaliteit en veiligheid van het Interventiecentrum B..
- b) *Onderzoek persoonlijke verhoudingen*
Op korte termijn benoemen we een externe deskundige om ons te adviseren over de kwaliteit van de persoonlijke verhoudingen en bereidheid tot samenwerking met en tussen de interventiecardiologen.
- c) *Lopende het onderzoek zult u geen werkzaamheden als interventiecardioloog in het B. verrichten. Pas als wij van de extern deskundige een positief advies krijgen, kunt u weer aan de slag. We verwachten voor dit onderzoek een aantal weken nodig te hebben.'*

2.18 In een rapport 'Onderzoek naar de verhoudingen tussen de interventiecardiologen van het hartcentrum van het B. en het D. en naar de haalbaarheid deze verhoudingen te verbeteren' van 5 juni 2013 (hierna: het rapport AA) staat onder andere het volgende:

'6. Conclusies

1. *Doel van dit onderzoek is de Raad van Bestuur van het B. te adviseren over de kwaliteit van de persoonlijke verhoudingen en de bereidheid tot samenwerking met en tussen de interventiecardiologen. Welnu, op basis van bovenstaande bevindingen kom ik tot de conclusie dat de persoonlijke verhoudingen tussen de interventiecardiologen onherstelbaar beschadigd zijn.*
2. *Het vertrouwen van de heer M. in [eiser] is volledig geschaad. Hij kan en wil niet langer met hem samenwerken. Als ik kijk naar de in paragraaf 4 geformuleerde succesfactoren voor de bemiddeling bij samenwerken, moet ik concluderen dat continuering van de samenwerking tussen de heren M. en [eiser] niet langer mogelijk is. Samenwerking is een wederkerige activiteit en stopt wanneer één van de twee samenwerkingspartners niet langer tot samenwerking in staat is. Welnu, het vermogen en de motivatie van de heer M. om met [eiser] samen te werken ontbreekt: hij kan het niet meer opbrengen. Hij ontbeert elk vertrouwen dat de samenwerking met [eiser] ooit nog hersteld kan worden. De negatieve beeldvorming van de heer M. over [eiser], de duur, aard en intensiteit van de problematiek, alsmede de eerdere (mislukte) pogingen om de samenwerking vlot te trekken, maken dat de prognose om de samenwerking met behulp van begeleiding te verbeteren ronduit slecht is. De heer M. lijdt zichtbaar onder de hele situatie en maakt een erg aangeslagen indruk. In het gezamenlijk gesprek is zijn gespannenheid heel groot. Continuering van de samenwerking tussen de heren M. en [eiser] zal dusdanig veel spanningen oproepen dat ik van mening ben dat de patiëntveiligheid dan onherroepelijk gevaar zal gaan lopen.*

3. *Het vertrouwen van de heer P. in [eiser] is geschaad. Hij vindt de opstelling van [eiser] onbegrijpelijk. Aangezien de heer M. niet langer met [eiser] kan en wil samenwerken, kiest de heer P. heel expliciet voor continuering van de samenwerking met de heer M.. De heer P. maakt op mij een minder aangeslagen indruk dan de heer M.. Hij maakt zich vooral ook zorgen over de continuïteit van het hartcentrum. Hij neemt het [eiser] erg kwalijk dat hij met zijn acties die continuïteit naar zijn mening in de waagschaal stelt.*

4. *[Eiser] zegt niet in termen van vertrouwen te denken. Hij stelt de patiëntenzorg centraal en wat hem betreft kan hij met beide collega's nog steeds op professionele wijze samenwerken. Hij blijft in de gesprekken met mij vasthouden aan 'zijn gelijk' inzake het disfunctioneren van de heer O. als interventiecardioloog en ziet daarin ook de legitimering van zijn acties. Dat zijn acties zoveel negatieve impact oproepen bij zijn collega's lijkt hem - in mijn ogen - niet zo te raken. Hij beseft dat samenwerking in het hartcentrum van twee (c.q. drie) kanten dient te komen. Hij betreurt de opstelling van de heer M. - en ook die van de heer P. - dan ook in hoge mate. Hij beseft dat hij alleen tegenover zijn twee collega's staat. Hij is niet van plan zomaar terug te treden uit het hartcentrum. Daarvoor heeft hij teveel in het hartcentrum geïnvesteerd. Hij heeft juridisch advies ingewonnen. Zijn advocaat Mr. A. Heijder heeft inmiddels een brief naar de Raad van Bestuur van het B. geschreven waarin hij aangeeft dat [eiser] uitdrukkelijk bezwaar aantekent tegen zijn schorsing. Ik heb een afschrift van deze brief van de advocaat ontvangen. [Eiser] laat mij weten dat hij hoopt dat er wegen gevonden gaan worden waardoor de samenwerking alsnog vlot getrokken wordt. Ik heb hem duidelijk gezegd dat ik deze wegen op dit moment niet zie.*

7. Aanbeveling

De Raad van Bestuur van B. en de directie van het D., alsmede de beide maatschappen cardiologie zullen moeten bezien hoe de samenwerking tussen de drie interventiecardiologen beëindigd kan worden zonder dat de continuïteit van het hartcentrum in het geding komt. Verdere escalatie van de problematiek dient in ieders belang voorkomen te worden. Dat betekent dat de bestuurders en de maatschappen bij de aanpak van de beëindiging van de samenwerking een eenduidige en gemeenschappelijk koers dienen te varen en een gezamenlijk perspectief dienen te formuleren. Zij zullen al hun invloed moeten aanwenden om de drie cardiologen te bewegen dat perspectief te accepteren en hen richting dat perspectief te (laten) begeleiden. Niet alleen de reputatie van het hartcentrum, ook de reputatie en toekomstmogelijkheden van de drie interventiecardiologen staan op het spel. Dus ook de interventiecardiologen hebben er belang bij zo weinig mogelijk ruchtbaarheid aan de thans ontstane situatie te geven en zich achter het perspectief te scharen.'

- 2.19 In een rapportage 'PCI visitatie B. (Hartcentrum Z./Y.)' van een visitatie die heeft plaatsgevonden op 18 juni 2013 is als 'Conclusie en aanbevelingen' onder meer het volgende geschreven:

'Huidige situatie van het hartcentrum vormt vooralsnog geen bedreiging voor de kwaliteit en continuïteit van de zorg (coronaire interventies)

De vakgroep heeft juist gehandeld wat betreft het signaleren, analyseren en afhandelen van het disfunctioneren van Dr. O. als interventiecardioloog

Een oplossing voor de huidige problematiek is eenduidig voor alle betrokkenen en dient op korte termijn te worden uitgevoerd.

Het is onwenselijk dat Dr. O. zijn activiteiten als interventiecardioloog hervat gezien de vertrouwensbreuk die ontstaan is tussen hem, de andere interventiecardiologen en de RvB ten aanzien van zijn (des)kundigheid op dit gebied.

Wat betreft de arbeidsrelatie tussen de vakgroep en [eiser] dient het advies van dhr AA. (consultant) te worden opgevolgd.'

- 2.20 Eiser stelt zich – samengevat – op het standpunt dat er voor stichting A geen enkele aanleiding is de toelatingsovereenkomst te beëindigen. Hij werkt thans nog steeds zonder probleem in het D. en stichting A heeft – kort gezegd – ook geen argumenten aangevoerd waarom hij niet in het D. zou kunnen doorwerken. Doorgaan met werkzaamheden in het B. is evengoed mogelijk indien stichting B haar beleid wijzigt, onder meer door er op toe te zien dat de adviezen in het rapport S. worden uitgevoerd en indien M. bereid wordt gevonden door mediation en coaching zijn vergaande standpunt ten aanzien van eiser te laten varen.
- 2.21 De stichtingen hebben verweer gevoerd, waarop hierna bij de beoordeling voor zoveel nodig zal worden ingegaan.

3. De bevoegdheid van het Scheidsgerecht

De bevoegdheid van het Scheidsgerecht in beide zaken vloeit voort uit art. 32 (A.) respectievelijk art. 24 (B.) van de tussen partijen gesloten toelatingsovereenkomsten en is tussen partijen niet in geschil.

4. De beoordeling van het geschil

In beide zaken:

- 4.1 De opzeggingen van de toelatingsovereenkomsten zijn gebaseerd op diverse onderdelen van de artikelen in de beide toelatingsovereenkomsten waarin de opzegging is geregeld. Voor zover hier van belang is in art. 23 van de toelatingsovereenkomst met stichting A bepaald dat de instelling de overeenkomst door opzegging kan beëindigen:
- 'c. indien door een gebrek aan samenwerking van de medisch specialist binnen het ziekenhuis voortzetting van zijn werkzaamheden in het ziekenhuis redelijkerwijs van de instelling niet kan worden gevergd;

f. op grond van overige omstandigheden, welke van dien aard zijn dat redelijkerwijs van de instelling niet kan worden verlangd de overeenkomst met de medisch specialist ongewijzigd in stand te houden'.

In de toelatingsovereenkomst met stichting B is in art. 21 bepaald dat opzegging van de overeenkomst door de stichting slechts zal plaatsvinden op grond van gewichtige redenen van zodanig klemmende aard, dat redelijkerwijs van de stichting niet gevegd kan worden deze overeenkomst te continueren, welke situatie zich onder andere zal voordoen:

e. wanneer de medisch specialist de samenwerking binnen het ziekenhuis zodanig bemoeilijkt dat zijn voortgezette werkzaamheden in het ziekenhuis redelijkerwijs van het ziekenhuis niet kan worden gevegd;

h. op grond van onvoorziene omstandigheden, welke van dien aard zijn dat naar maatstaven van redelijkheid van de stichting niet kan worden verlangd de overeenkomst met de medisch specialist ongewijzigd in stand te houden'.

In de kern genomen zijn de opzeggingen van de beide stichtingen daarop gebaseerd dat eiser de samenwerking zodanig (heeft) bemoeilijkt dat voortzetting van de toelatingsovereenkomst redelijkerwijs niet van de stichtingen kan worden gevegd.

- 4.2 De partijen verschillen van mening over het antwoord op de vraag of er samenwerkingsproblemen zijn en waaraan en aan wie die te wijten zijn. In de perceptie van eiser zijn er in wezen geen samenwerkingsproblemen en heeft hij slechts op goede gronden aandacht willen vragen voor misstanden in het hartcentrum die een gevaar voor de patiëntveiligheid vormen. Met name zou hij sinds begin 2011 herhaaldelijk aandacht hebben gevraagd voor het grote aantal complicaties bij O., waarvoor hij bij zijn overige collega interventiecardiologen in ieder geval tot eind 2012 geen gehoor vond. In de visie van eiser hebben de collegae zich daarom tegen hem gekeerd en is er sprake van een doofpotcultuur. Volgens de stichtingen is er geen sprake van dat eiser de complicaties van O. telkens aan de orde heeft gesteld, maar waren er vanaf het begin door toedoen van eiser samenwerkingsproblemen in het hartcentrum. Eiser is zich volgens de stichtingen later erop gaan beroepen dat hij een klokkenluider was om de aandacht van de samenwerkingsproblemen af te leiden. Hierna zullen de opzeggingen van de toelatingsovereenkomsten afzonderlijk worden beoordeeld. Het Scheidsgerecht ziet aanleiding eerst de opzegging van de toelatingsovereenkomst met stichting B te beoordelen.

In de zaak van eiser tegen stichting B:

- 4.3 Het valt niet te ontkennen dat er in en rond het hartcentrum in het ziekenhuis van stichting B geleidelijk aan in ernst toenemende samenwerkingsproblemen zijn ontstaan. Dat blijkt genoegzaam uit de overgelegde notulen van (maatschaps)-vergaderingen, de gewisselde e-mails, het besluit een verkenner in de persoon van S. in te schakelen, de inhoud van het rapport S., de onenigheid over de opvolging van de adviezen in dat rapport, de brief van eiser van 16 april 2013 aan de raden van bestuur en uit de daarop gevolgde onderzoeken van AA. en de Visitatiecommissie en de rapporten van die onderzoeken. Uit de stukken blijkt wel dat de complicaties bij O. een rol hebben gespeeld. Het rapport S. biedt ook grond voor de veronderstelling dat daarop in de visie van een aantal 'respondenten' niet voortvarend genoeg is gereageerd en met name niet door de collega-interventiecardioloog M.. Anders dan eiser stelt, kan in die stukken geen bewijs ervoor worden gevonden dat juist hij die complicaties in de periode van begin 2011 tot eind 2012 telkens in het hartcentrum aan de orde heeft gesteld zonder daarvoor gehoor te vinden. Bij de mondelinge behandeling is slechts gewezen op de notulen van een vergadering van 15 februari 2011 waaruit dat volgt. M. heeft bij de mondelinge behandeling ontkend dat eiser daarvoor telkens aandacht heeft gevraagd. De stukken bieden daarentegen voldoende grond om aan te nemen dat de problemen in het hartcentrum de samenwerking tussen de interventiecardiologen betroffen, in de eerste plaats die tussen eiser en O. maar ook die van eiser met M.. Hoewel de problemen zich kennelijk in onenigheden over tal van kwesties manifesteerden, valt uit het rapport S. af te leiden dat die vooral hun oorzaak vinden in de persoonlijkheden van de betrokkenen en hun relaties. In dat rapport wordt in het bijzonder ook de wijze waarop eiser omgaat met problemen en kritiek op zijn functioneren en zijn manier van communicatie daarover aan de orde gesteld. Gesignaleerd wordt dat eiser zich niet wil of kan verplaatsen in het standpunt van de ander en dat het gesprek een verdedigingsgevecht en geen dialoog is, waarbij eiser al snel denkt in termen van complotten.
- 4.4 Volgens het rapport S. was bij het uitbrengen van dat rapport herstel van de situatie nog mogelijk. Daartoe bevatte het rapport een heel aantal aanbevelingen in de vorm van voorwaarden, aan de groep en aan de individuele interventiecardiologen. De beide maatschappen van cardiologen hebben in hun brief van 12 april 2013 aan de directies van beide stichtingen laten weten zich geheel achter het rapport S. te scharen en de aanbevelingen over te willen nemen. Alleen eiser heeft geweigerd die brief mede te ondertekenen. Van hem had verwacht mogen worden dat hij loyaal zou meewerken aan de uitvoering van de aanbevelingen, die al zijn collegae klaarblijkelijk zinvol achtten om de samenwerking vlot te trekken. Voor eiser was onoverkomelijk dat hij zich door een coach zou moeten laten bijstaan. Gegeven de taxatie in het rapport S. van de wijze waarop eiser met problemen en kritiek omgaat en daarover

communiceert en het feit dat alle collegae de inhoud van dat rapport zorgvuldig en volledig vonden en de noodzaak van een verbetering van de communicatie inzagen, was de aanbeveling dat eiser met behulp van een coach aan verbetering zou werken alleszins redelijk en kon van eiser redelijkerwijs worden verlangd daaraan mee te werken. Daarmee had de samenwerking met eiser nog gered kunnen worden.

- 4.5 In plaats daarvan heeft eiser de brief van 16 april 2013 geschreven waarmee hij olie op het vuur heeft gegooid en de verhoudingen helemaal op scherp heeft gezet. Dat er voor hetgeen eiser in die brief aan de orde stelde op dat moment nog een goede grond bestond kan niet worden gezegd. De kwestie van het te grote aantal complicaties van O. was reeds eind december 2012 binnen de maatschap van cardiologen in stichting B in die zin opgelost dat in samenspraak met O. zijn werkzaamheden als interventiecardioloog in het hartcentrum zijn beëindigd. Dat zich sindsdien op medisch inhoudelijk gebied in het hartcentrum bij behandelingen van patiënten nog problemen hadden voorgedaan, is niet met concrete gegevens onderbouwd en vindt ook geen bevestiging in de overgelegde stukken. Eiser heeft ter zitting verklaard dat de inhoud van zijn brief betrekking had op het verleden. Hij is van mening dat in het hartcentrum te lang onvoldoende is gereageerd op de gesignaleerde complicaties bij O., dat zoiets weer zou kunnen gebeuren en dat daarom onderzocht moet worden hoe dit heeft kunnen gebeuren en welke maatregelen nodig zijn om dit te voorkomen. Volgens hem is in het rapport S. daaraan ten onrechte geen aandacht besteed. Op zichzelf biedt het rapport S. wel grond voor de veronderstelling dat er in de visie van sommige 'respondenten' en ook in die van M. zelf, achteraf gezien, eerder en adequater op de complicaties van O. had moeten worden gereageerd en dat M. daarvoor een 'blinde vlek' heeft gehad. Feit is echter dat, toen duidelijk werd dat er echt iets aan de hand was, door de maatschap van O. in september 2012 onderzoek is gedaan en voortvarend de maatregelen zijn genomen die ertoe hebben geleid dat O. zijn werkzaamheden als interventiecardioloog nog in december 2012 heeft beëindigd. Onder deze omstandigheden kan niet worden gezegd dat sprake is van een 'doofpotcultuur'. Eiser had behoren te begrijpen dat hij door in zijn brief van 16 april 2013 een afgedane kwestie opnieuw, zonder goede grond en in zo scherpe en beschuldigende bewoordingen bij de besturen van de stichtingen aan te kaarten, de verhoudingen op scherp zou zetten en het herstel van de samenwerking en het onderlinge vertrouwen zou torpederen.
- 4.6 Het is begrijpelijk dat de besturen van de stichtingen op die brief hebben gereageerd zoals zij hebben gedaan, door de IGZ in te lichten en onderzoek naar de samenwerking te laten doen (door AA.) en naar de patiëntveiligheid (door een visitatiecommissie). Volgens AA. is er geen basis meer voor herstel van de

samenwerking en het vertrouwen tussen eiser en de beide andere interventiecardiologen. Dat is vooral daarop gebaseerd dat de beide andere interventiecardiologen hebben aangegeven niet meer met eiser te willen samenwerken. Dat behoeft gezien de brief van 16 april 2013 van eiser weinig verbazing te wekken. De brief getuigt overigens ook van een diep wantrouwen van eiser jegens de beide anderen. Door de visitatiecommissie is geconstateerd dat het probleem rond de complicaties van O. goed en adequaat binnen de maatschap is opgelost en dat er medisch inhoudelijk geen gevaar is voor de patiëntveiligheid. Niet valt in te zien waarom de visitatiecommissie verder (dossier)onderzoek moest doen, zoals eiser stelt, bij gebreke van aanwijzingen dat er sinds het beëindigen door O. van zijn werkzaamheden nog steeds sprake was van medisch tekortschieten. Voor de stelling van eiser dat AA. een vriendje is van de voorzitter van de raad van bestuur van stichting B, I., en prof. N. met M. en L. nauwe banden heeft en dat beiden daarom niet onpartijdig zijn, ontbreekt de grond. I. en N. hebben ter zitting uitgelegd wat hun verhouding tot de desbetreffende personen is en daarmee de stellingen van eiser op dit punt ontkracht.

- 4.7 Gezien de inhoud van die rapporten en de voorgeschiedenis is de conclusie gewettigd dat een samenwerking met eiser in het hartcentrum niet meer mogelijk is en dat eiser daaraan zelf in overwegende mate debet is. Van de stichting B kan onder die omstandigheden niet worden verlangd de toelatingsovereenkomst met eiser voort te zetten. De opzegging blijft dus in stand. Nu er een goede grond is voor de opzegging van de toelatingsovereenkomst kan eiser geen aanspraak maken op een vergoeding naar billijkheid. Het heeft ongetwijfeld ernstige gevolgen voor eiser dat hij niet meer als interventiecardioloog in stichting B werkzaam kan zijn. Het is spijtig dat eiser, van wie buiten kijf staat dat hij vakinhoudelijk een uitstekende interventiecardioloog is, zichzelf tekort doet door niet open te staan voor gedragsverandering. Door zijn opstelling en handelwijze en zijn gebrek aan bereidheid aan zijn eigen manier van doen, al dan niet met behulp van een coach, te werken, heeft hij over zichzelf afgeroepen dat er in het hartcentrum geen vruchtbare samenwerking meer met hem kan zijn. De vorderingen tegen stichting B zullen daarom worden afgewezen. Eiser zal de kosten van het Scheidsgerecht moeten dragen en een tegemoetkoming van € 5.000,- in de kosten van rechtsbijstand aan stichting B moeten betalen.

In de zaak van eiser tegen stichting A

- 4.8 Wat betreft de toelatingsovereenkomst met stichting A wordt als volgt overwogen. Stichting A heeft de opzegging gemotiveerd met de stelling dat de beëindiging van de toelatingsovereenkomst met de stichting B vanwege de samenwerkingsproblemen in het hartcentrum ook tot beëindiging van de toelatingsovereenkomst met de stichting A moet leiden, omdat de stichtingen bestuurlijk zijn gefuseerd en de bedoeling is dat er een nauwere samenwerking tussen de beide maatschappen

zal ontstaan. Die stelling heeft stichting A niet verder uitgewerkt. In aanmerking genomen dat eiser in het ziekenhuis van de stichting A als lid van de maatschap gewoon als cardioloog werkzaam is, levert die enkele stelling op zichzelf onvoldoende grond op voor de opzegging. Ter zitting hebben leden van de maatschap van eiser verklaard dat het met eiser niet goed samenwerken is. Daarbij is het communicatieprobleem genoemd. Volgens een van deze leden is er geen gewoon gesprek met eiser mogelijk over zaken, omdat eiser op alles wat er aan de orde wordt gesteld reageert met lange monologen die over van allerlei gaan, maar niet over het punt dat aan de orde wordt gesteld. Eerder is echter niet gesteld of gebleken dat er binnen de maatschap van eiser en binnen het ziekenhuis van de stichting A een samenwerkingsprobleem met eiser bestaat. In ieder geval blijkt uit niets dat dit eerder bij eiser aan de orde is gesteld. Er heeft geen onderzoek naar plaatsgevonden en de opzegging van de toelatingsovereenkomst is niet op zo'n samenwerkingsprobleem gebaseerd. Een opzegging van de maatschap aan eiser heeft niet plaatsgevonden. Onder deze omstandigheden is er als zodanig niet een deugdelijke grond voor de opzegging van de toelatingsovereenkomst.

- 4.9 Hoewel dit er in beginsel toe dient te leiden dat eiser zijn werkzaamheden als cardioloog in het ziekenhuis van de stichting A moet kunnen voortzetten, ziet het Scheidsgerecht in de omstandigheden van dit geval aanleiding de opzegging in stand te laten. Aannemelijk is op zichzelf wel dat de beide maatschappen nauwer zullen moeten samenwerken. De verstoorde verhouding tussen eiser en in ieder geval twee leden van de maatschap B. staat aan intensivering van de samenwerking in de weg. Ook zullen beide maatschappen moet blijven participeren in het hartcentrum. Eiser kan daarin niet meer werkzaam zijn. Voor het overige moet worden gevreesd dat na al hetgeen voorafgaand aan en in het kader van deze procedure is gezegd en gedaan een duurzame vruchtbare samenwerking met eiser binnen de vakgroep in de stichting A illusoir zal zijn nu eiser kennelijk onvoldoende bereidheid heeft tot reflectie over zijn eigen gedrag. De gevolgen voor eiser zijn ernstig. Hem zal daarom een vergoeding ten laste van stichting A worden toegekend, die gerelateerd aan het inkomen van eiser en rekening houdend met alle overige omstandigheden van het geval, waaronder de slechte marktomstandigheden, afgerond bepaald zal worden op een bedrag van € 135.000,-. Daarmee is eiser gedurende zekere tijd voorzien van inkomen in afwachting van het vinden van werk elders. Voor een vergoeding van de door eiser betaalde goodwill door de stichting A is thans geen grond. Betaling van goodwill zal eiser met zijn maatschap en/of zijn opvolger moeten regelen. Stichting A zal eiser in de gelegenheid moeten stellen goodwill van een opvolger te bedingen. De vordering van eiser zal worden toegewezen voor zover het betreft de betaling van een bedrag van € 135.000,- en voor het overige worden afgewezen. Stichting A zal als de overwegend in het ongelijk gestelde partij de kosten van het Scheidsgerecht moeten dragen en aan eiser een bedrag van € 10.000,- als tegemoetkoming in zijn kosten van rechtsbijstand moeten betalen.

5. De beslissing

Het Scheidsgerecht wijst het volgende arbitrale vonnis:

In de zaak tussen eiser en stichting A met nummer 14/03:

- 5.1 De stichting zal aan eiser een vergoeding moeten betalen van € 135.000,- en wordt veroordeeld dit bedrag aan eiser te betalen.
- 5.2 De kosten van het Scheidsgerecht ad € 7.133,08 zullen door de stichting moeten worden gedragen. Die kosten zullen worden verhaald op het door eiser betaalde voorschot. Het restant zal aan eiser worden terugbetaald. De stichting wordt veroordeeld dit bedrag van € 7.133,08 aan eiser te betalen, evenals een bedrag van € 10.000,- als vergoeding voor kosten van rechtsbijstand.
- 5.3 Al het meer of anders gevorderde wordt afgewezen.

In de zaak tussen eiser en stichting B met nummer 14/06:

- 5.4 De vorderingen van eiser worden afgewezen.
- 5.5 De kosten van het Scheidsgerecht ad € 7.133,08 zullen door eiser moeten worden gedragen. Die kosten zullen worden verhaald op het door eiser betaalde voorschot. Het restant zal aan eiser worden terugbetaald. Eiser wordt veroordeeld aan de stichting een bedrag van € 5.000,- als vergoeding voor haar kosten van rechtsbijstand te betalen.

Dit vonnis is gewezen te Utrecht en op 28 mei 2014 aan de partijen verzonden.